

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Iacobi Laynis Secundi Societatis Iesv Generalis
Alphonsi item Salmeronis Vnius in primis decem Socijs**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae Agrippinae, 1604

Socijs Italiae prouinciae praeficitur Laynes. Cap. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11740

re consueuerat: plurimum illis metu deferens, aut superiorum auctoritatem defendens. Turbis itaque perpetuo abstinent, & ad pacem omnes concordiamq; reuocans, eodem semper vultu animique habitudine spectabatur. Sed vnde digressi sumus, reuertamur.

Socijs Italiae prouincia præficitur

L A T N E S.

C A P . X.

Prolatis ob bellorum ciuilium tumultus Concilij Tridentini rebus, atque cōuentibus, L A Y N E M Ignatius à negotijs liberū Italīæ prouinciæ præfecit, secundo & quinquagesimo eius seculi anno, tergiuersantem primum illum, ac detrectantem: tandem tamen cessit imperio. Hortari omnes ad pietatem sedulo socios, non verbo magis, quam exemplo. Collegia obire, atque lustrare: instaurare etiam, si necesse esset, & augere, ut in Perusino, & Genuensi factum accepimus. Respicere in Ignatijs exemplum, regulamque, quam vita instituto

stituto tenerent, accurrately seruari iubet. Iam verò concionibus totam ferè Italiam obenndo, societatis estimationem mirificè auxit. De varijs item fidei controuersijs, viteque officijs frequenter consultus, conscientiæ nodos expediuuit. Genuæ Ligurū, pacta, cōuenta, & mercatorum feno-
ra sic dijudicare solitus, ut ius, & æ-
quum vbique, quoad eius salua reli-
gione fieri poterat, quæsiſſe, animoſ-
que laqueis irretitos egregiè liberaſ-
ſe fit creditus. His ferè curi anno se-
quenti, quarto item, & quinquagesi-
mo occupatus à Iulio III. vna cum
Hieronymo Natali comes datus Io-
anni Morono Cardinali, Augustam
Vindelicorum missō (vbi Cæſar pro-
cerum Germaniæ conuentum age-
bat) ut de rebus arduis, religioneque
maiorum commodo publico age-
rent. Sequēs mox annus Iulio fatalis:
Martio enim mense vita decedens va-
cuam sedem Pontificiam Marcello S.
crucis Cardinali reliquit. Moronus
rebus gestis Romā aduolauit: LA Y-
N E S Florentiæ, cōcioneadi gratia, &
prouin-

1555

1554

1555

prouinciæ sociorum administrandæ substitit. Marcellus II. nomen retinens optime se in societatem animatum, quippe qui Tridenti L A Y N E M nouerat Concilij legatus cum esset, statim reipsa declarauit. Ignatio enim pedes de more exosculante, sum mamque in terris dignitatem gratulante, binos ab eo societatis Theologos postulauit, quorum consilio rem Ecclesiæ publicam, difficilimis temporib^o administraret. Incidere enim s^epenumero magno dignos vindice nodos : addito hoc etiam modestia singularis, & benevolentia elogio:
Nisi si vtiliores alibi socij illi futuri essent. L A Y N E M itaque Ignatius destinat, cui arcana ille antea vita, priuatus cum ageret, credidisset omnia. Olauium item, qui Eugubium illius Episcopatum vna lustrasset, parta ea doctrinæ opinione, vt Magistrum frequenter appellare sit solitus Marcellus. Verum vt res sunt hominum, non proprium atq; perpetuum id Ecclesiz, societatiq; gaudium fuit. Vigesimo enim die extinctus Pontifex, magnis omnibus

omnibus sui desiderium, iuctumque
reliquit: ut ante diem erectum, ter-
risque tantum ostensum, optimus
quisque iudicarit.

Cardinalis honorem fugit LATNES.

CAP. XI.

Perbreuem Marcelli Pōtificatum
excepit Ioannes Paulus Caraffa,
Archiepiscopus Neapolitanus, &
senatus Cardinalium Princeps (De-
canum vulgo nominant) qui inaugu-
ratus, Paulus IV. mutato de more no-
mine appellari coepit. Hic Theati-
nus Episcopus cum esset, abdicatis ri-
tulis, probos aliquot viros college-
rat, familiamq; inchoarat eorum qui
hodieq; Theatini inde nuncupantur.
LAYNES & huic gratus acceptusq;
fuit. Quamobrem cardinaliū extem-
plo collegio inuitū adscribere Pon-
tifex animum induxerat. Cum Igná-
tiū tristem Riba deneyræ dixisse ac-
cepimus. *Ni Deus prohibeat, breui*
LAYNES noster purpureo galero dona-
bitur. Id si, quod nolim, accidet, talem
se ille præbebit, vt non quæsiisse societas

D honores,